

10/344

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemiz 4.6 milyon arılı kovan ile arı varlığı açısından dünyada 2. sırada, 82.3 bin ton bal üretimi ile ise 4. sırada bulunmaktadır. Sektörün bu denli mevcut büyüklüğü göz önüne alındığında ise ülkemizde henüz bir "Arıcılık Kanunu"nun bulunmaması büyük bir eksiklik olarak ilk bakışta göze çarpmaktadır. Arıcılık Kanunun bulunmaması doğal olarak uygulamada büyük çaplı aksaklıklar ve sorunların ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Buda bu sektörle geçimini sağlayan kesimin mağduriyetine neden olmaktadır.

Bu sorunlardan en önemlisi Arı Konaklamaları ile ilgili sorunlardır. Şöyle ki; konaklama yapılan bölgelerde yasal olmamasına rağmen bölgedeki toptan bal fiyatının onda biri oranında bir ücret muhtarlığa ait araziye muhtarlığa, şahıs malı ise şahısa ödenmektedir. AB ülkelerinde ise bunun tam tersi bir uygulama ile konaklanan arazi sahibi, arazideki polinasyonu sağladığı için arı yetiştiricisine koloni başına arazinin niteliğine göre 100-200 dolar arasında bir ücret ödemek durumundadır. Dolayısıyla arı yetiştiricisi bal üretiminin yanında polinasyondan da para kazanmaktadır.

Yine ormanlık arazilerdeki konaklamalarda Orman İşletmeleri yetiştiricilerden ücret talep etmektedirler. Oysa ormanlık arazide arıların konaklaması yine polinasyonu sağlayacağından ormanlık arazinin vasfını iyileştirecektir.

Arı yetiştiriciliğinde özellikle "Varova" mücadelesinde kullanılan organik ilaçların maliyetlerinin yüksek olması nedeniyle yetiştiriciler sıkıntıdadırlar. Hastalığın önlenmesinde etkin mücadele sağlamak amacıyla ülkesel düzeyde birlikler ve ilgili Bakanlık tarafından bu ilaçların ücretsiz olarak temin edilebilmesi amacıyla sübvansiyon sağlanmalıdır.

Bu durum Varova mücadelesinin tüm koloniler için toplu bir şekilde yapılmasına olanak sağlayacağından hastalığın eradike edilmesinde etkin rol oynayacaktır.

Pazar yeri veya sokakta açıkta satılan menşe-i belirsiz balların kontrol ve denetimlerinin hangi kurum ve kuruluşlarca yapıldığı veya gerçek yetkinin kimde olduğu, şikayet merciinin neresi olduğu konularında bir kavram kargaşası yaşanmaktadır. Bu konuda bir kontrol ve denetim mekanizmasının oluşturulması ve etkinlik kazandırılması gerçek bal üreticisinin korunmasını sağlayacağı gibi, sahte bal sorununun çözülmesini kolaylaştıracaktır. Bunun için toptancı firmalara, tüzel kişilik olan birliklerin onayından geçmiş olan balların alınması zorunluluğu getirilmesi, plakasız kovanlara nakil belgelerinin verilmemesi suretiyle hem birliklerin güçlenmeleri sağlanabilir hem de balın niteliği konusundaki endişeler giderilerek tüketici ve ülke menfaatleri korunmuş olur.

Ülkemizde arıcılıkla uğraşan kesimin çoğunluğu bu konuda yasal güvenceleri olmadığı için arıcılığı yan uğraş olarak görmekte bilgi eksikliğinden dolayı modern ekipmanlardan yararlanamamaktadır. Koloni sayısı ve bitkisel faunanın dünyada benzeri görülmemiş zenginliğine karşın sanki çok bal üretiliyormuş gibi bir imaj vardır. Oysa tüketilen balın önemli miktarı ithal edilmektedir. Bu denli potansiyeli olan ülkemizde bal ithal edilmesi ülkemizin zaafıdır. Üretim maliyetlerinin yüksek olması, nedeniyle ucuz fiyatla vasıfsız ithal bal ithal edip tüketime sunulmaktadır. Üreticiye ihracat fiyatından şeker verilmemektedir. Dolayısıyla üretici kullanacağı şekeri iç piyasadan yüksek fiyatla temin etmektedir. Oysa üreticiye ihraç fiyatından şeker verilse, nakliyyede mazot desteği sağlansa, gezginci arıcıya gereksinimi olan kovan, mum gibi girdilerde destek sağlansa, orman envalinden kovan tahtasını ucuza alabilse, modernize kovanların temininde devletçe alet ve ekipman desteği verilse, proje desteği sağlansa, üretim maliyeti önemli miktarda düşecektir. Dolayısıyla sağlıklı bal ithalat fiyatından daha ucuza tüketiciye arz edilecektir.

Bal ihracatının önündeki prosedürler ağırdır. İhraç edilen balların büyük çoğunluğu ithal edildiği ülke standartlarına uymadığı için ülkemize iade edilmekte ve bu vasıfsız ballar ülkemizde satışa sunulmaktadır.

Arıcılık sektörüyle ilgili Arı Yetiştiricileri Birliği ve Bal Üreticileri Birliği arasındaki kısır çekişmelerin önüne geçilmeli bu konuda bir konsensüs sağlanarak "Arıcılık Konseyi" oluşturulmalıdır.

Ülkemizde arı yetiştiricileri ve bal üreticilerinin sorunlarının ve çözüm yollarının belirlenmesi eksikliklerinin giderilmesi, geliştirilmesi, ulusal düzeyde koordinasyonun sağlanması, destekleme yollarının araştırılması, idari ve kurumsal yasal düzenlemelerin yapılması, amacıyla Anayasanın 98. TBMM İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis araştırılması açılmasını arz ve teklif ederiz.

1. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
2. Şevket KÖSE - Adıyaman
3. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
4. Sacid YILDIZ - İstanbul
5. Atila EMEK - Antalya
6. Akif EKİCİ - Gaziantep
7. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
8. Rasim ÇAKIR - Edirne
9. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
10. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
11. İsa GÖK - Mersin
12. Bayram Ali MERAL - İstanbul
13. Nesrin BAYTOK - Ankara
14. Eşref KARAIBRAHİM - Giresun
15. Rahmi GÜNER - Ordu
16. Canan ARITMAN - İzmir
17. Mehmet SEVİGEN - İstanbul
18. Ergün AYDOĞAN - Balıkesir
19. Atilla KART - Konya
20. Hulusi GÜVEL - Adana
21. Engin ALTAY - Sinop
22. Yaşar TÜZÜN - Bilecik
23. Suat BİNİCİ - Samsun
24. Ferit Mevlüt ASLANOĞLU - Malatya
25. Bülent BARATALI - İzmir